

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa M. T.

przeciwko Przedsiębiorstwu Robót C.(...) Spółce z o.o. w G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 kwietnia 2008 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 11 października 2006 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z 11 października 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił wniosek powoda M. T. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 20 czerwca 2006 r., jak również odrzucił wniosek o sporządzenie uzasadnienia.

W zażaleniu powód zarzucił, iż uchybienie terminom, prowadzące do odrzucenia wniosku, nastąpiło bez jego winy, lecz z winy pełnomocnika procesowego r. pr. W. B.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie tej jest bezsporne, że pełnomocnik powoda, r. pr. W. B., z przyczyn zawinionych uchybił terminom procesowym. Powód stwierdził, że pod koniec czerwca 2006 r. w rozmowie telefonicznej dowiedział się o wydaniu wyroku oddalającego

apelację (wyrok z dnia 20 czerwca 2006 r.), jak również o złożeniu wówczas wniosku o uzasadnienie orzeczenia. W rzeczywistości wniosek nie został złożony w terminie, o czym powód został w dniu 8 sierpnia 2006 r. poinformowany przez pełnomocnika. Winą za ten stan rzeczy pełnomocnik obarczył pracownika swojej kancelarii. Złożony dopiero w dniu 14 września 2006 r. przez pełnomocnika wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem został odrzucony jako wniesiony z uchybieniem ustawowego terminu.

Powód podnosi, że został on umyślnie wprowadzony przez swojego pełnomocnika w błąd. Ponadto twierdzi, że przyczyna uchybienia terminu do wniesienia wniosku ustała dopiero w dniu 8 sierpnia 2006 r. Tego dnia, zdaniem powoda, ustało jego błędne przekonanie, iż jego dotychczasowy pełnomocnik procesowy złożył w terminie wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu apelacyjnego. Wskazuje, że niezależnie od pełnomocnika złożył w dniu 10 sierpnia 2006 r. stosowny wniosek o przywrócenie terminu.

Sąd Najwyższy – rozpoznając zażalenie na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające wniosek pełnomocnika powoda o sporządzenie uzasadnienia – na wniosek strony, rozpoznaje również te postanowienia sądu drugiej instancji, które nie podlegały zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy (art. 380 w związku z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.). Do takich postanowień należy postanowienie odrzucające wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku w celu wniesienia skargi kasacyjnej.

Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c., przywrócenie terminu może nastąpić tylko wtedy, gdy strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swej winy. Brak winy strony w uchybieniu terminowi podlega ocenie z uwzględnieniem wszystkich okoliczności danej sprawy, w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy. W niniejszej sprawie przyczyną uchybienia terminowi do wniesienia tzw. zapowiedzi skargi kasacyjnej był błąd popełniony przez profesjonalnego pełnomocnika.

Istota problemu polega na tym, że działanie uprawnionego pełnomocnika procesowego jest działaniem za stronę, utożsamianym z działaniem samej strony. Za stronę - w rozumieniu art. 168 § 1 k.p.c. - uważa się bowiem nie tylko samą stronę (w postępowaniu nieprocesowym - uczestnika postępowania), ale także jej przedstawiciela ustawowego i pełnomocnika procesowego. Uchybienie terminowi przez pełnomocnika lub osobę uprawnioną do reprezentowania strony jest traktowane jako uchybienie samej strony, która może żądać jego przywrócenia jedynie wówczas, gdy opóźnienie nie jest

zawinione przez te osoby (zob. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1936 r., C.III.1439/35 – OSP 1936, poz. 674; z dnia 1 lutego 1962 r., 4 CZ 113/61 – NP. 1964, z. 1, str. 49; z dnia 15 maja 1962 r., 1 CR 993/61 – PUG 1963, z. 5, str. 145; postanowienia SN z dnia 3 czerwca 1998 r., I CKN 297/98, niepubl.; z dnia 13 kwietnia 2005 r., V CZ 35/05, niepubl.).

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd, że przywrócenie uchybionego przez pełnomocnika terminu może nastąpić jedynie wówczas, gdy zwłoka była niezawiniona przez pełnomocnika procesowego. Wykonywanie zastępstwa procesowego przez radcę prawnego w sposób, który nie spełnia standardów właściwego wykonywania zawodu nie może dawać podstawy do żądania przywrócenia terminu, któremu jako pełnomocnik uchybił (zob. postanowienie SN z dnia 19 sierpnia 1999 r., I CKN 642/99, niepubl.). Z powyższych względów powód zastępowany przez zawodowego pełnomocnika procesowego nie może skutecznie twierdzić, że nie ponosi odpowiedzialności za jego zaniedbania i na tej podstawie żądać przywrócenia terminu.

Należało w konsekwencji oddalić zażalenie (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).